

Το μάθημα τής ιστορίας σήμερα

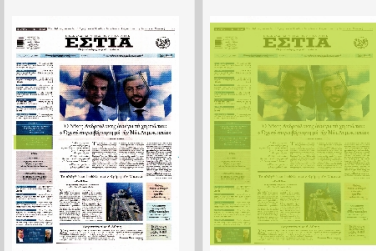
Media: ΕΣΤΙΑ

Page: 1,30

Published at: 23-01-2022

Author: Surface: 1887.93 cm² Circulation: 1080

Subjects:

Γιάννης Γιαννέλλης-Θεοδοσιάδης:
Τό μάθημα τής ιστορίας σήμερα
είναι παροπλισμένο
στην **ΝΙΚΟΛΕΤΤΑ ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ**
Σελις 30

ΓΙΑΝΝΗΣ ΓΙΑΝΝΕΛΛΗΣ - ΘΕΟΔΟΣΙΑΔΗΣ

Τό μάθημα τής ιστορίας σήμερα είναι παροπλισμένο

Η πολιτική είναι έρωτας. Αν σέ απογοητεύσει μία γυναίκα μένει άδρανής, μέχρι κάποια άλλη νά σέ γοητεύσει. Κι έμένα μέ γοητεύσε ή συγγραφή

στήν ΝΙΚΟΛΕΤΤΑ ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ

Ο Γιάννης Γιαννέλλης-Θεοδοσιάδης επιστρέφει με ένα νέο μυθιστόρημα, το «Σχολή Νυφών», από τις εκδόσεις «Πατάκι». Μετά τη Ρόζα της Σμύρνης, έρχεται η Ρόζα στην Γερμανική Κατοχή. Ο Μυτιληνός συγγραφέας μιλάει στην «Εστία της Κυριακής» για τη σημασία τής ιστορίας στον χρόνο, στά σχολεία, αλλά και στά βιβλία του, γιά την ουσία τής απάντης και τού έρωτα, αλλά και τήν πολιτική.

■ **Επιστρέψετε μέ τό καινούριο σας μυθιστόρημα «Σχολή Νυφών» από τίς εκδόσεις «Πατάκι».**
Τό βιβλίό άναφέρεται στά χρόνια τής Γερμανικής κατοχής στή χώρα μας. Τό 1936 ό Χάινριχ Χίμλερ έξέδωσε διάταγμα, άπαύτανας από τίς γυναίκες πού ήσαν άρραβωνιασμένες μέ μέλη τών Ές Ές, τής φοβερής και άπάθροτης παραστρατιωτικής οργάνωσης τού Χίτλερ, νά παρακολουθούν μαθήματα στή Σχολή Νυφών. Χτίστηκε μία βίβλα στό νησί Βάνζερε τού Βερολίνου, όπου οι γυναίκες, σέ μία προσομοίωση νουκοικυριού και γιά έξι εβδομάδες, διδάσκονταν τή δεξιότερην στό νουκοικυριό και τίς μαγειρικές τέχνες. Παράλληλα άποκτούσαν ειδικές γνώσεις τής ράτσας και τής γενετικής. Γ' αυτό άποκλείονταν γυναίκες Έβραίες, ρομά, μέ ψυχική ή σωματική άσθένεια. Η σχολή ούσιαστικά άπέβλεπε στήν προώθηση τής ιδέας τής Άρίας φυλής.

■ **Μετά τη Ρόζα από τό «Τσαμύλη και Ρόζα», τώρα ή Ρόζα... Διακρίνω μία άδυναμία στό όνομα Ρόζα ή στό τριαντάφυλλο; Τι σας συνδέει μέ τό όνομα;**
Μέ τό όνομα δέν μέ συνδέει κάτι. Άπλά μου άρεσε. Μέ τά τριαντάφυλλα όμως, πού έστειλα κατά κόρον, καλύτερα στίς γυναίκες, πολλά!

■ **Μετά τήν τριλογία γιά τή Σμύρνη, εστιάζετε σέ μία από τίς «μαύρες» σελίδες τής Νούττης Έλληνικής Ιστορίας: τή γερμανική κατοχή. Ποιός ό σκοπός τού βιβλίου; Ποιό τό μήνυμα;**

Τόσο μέ τά τρία μου βιβλία γιά τή Σμύρνη -«Η Ρόζα Τής Σμύρνης», «Έρωτας Στίς Φλόγες Τής Σμύρνης», «Σμύρνη Παλλάς»- όσο και μέ τή «Σχολή Νυφών» θέλω νά στείλω τό μήνυμα στους άνεργάστες μου πός, όσους δέν πρέπει νά ξεχνάμε τήν ιστορία μας, πός όκομα και μέσα από τή θλίψη, μπορεί νά ξεπεταχτεί ή έλπίδα, πός ό έρωτας, άναπόσπαστο κομμάτι τής ζωής μας, μπορεί και στίς πύς δύσκολες συνθήκες νά θραμψεί και νά μας δίνει όφελιά γιά ένα καινούριο ξεπέταγμα. Γιατί πάντα ξεμυρνάει μία καινούρια μέρα.

■ **Γιατί δέν πρέπει νά ξεχνάμε τήν ιστορία, άκόμη και τίς μαύρες σελίδες τής;**

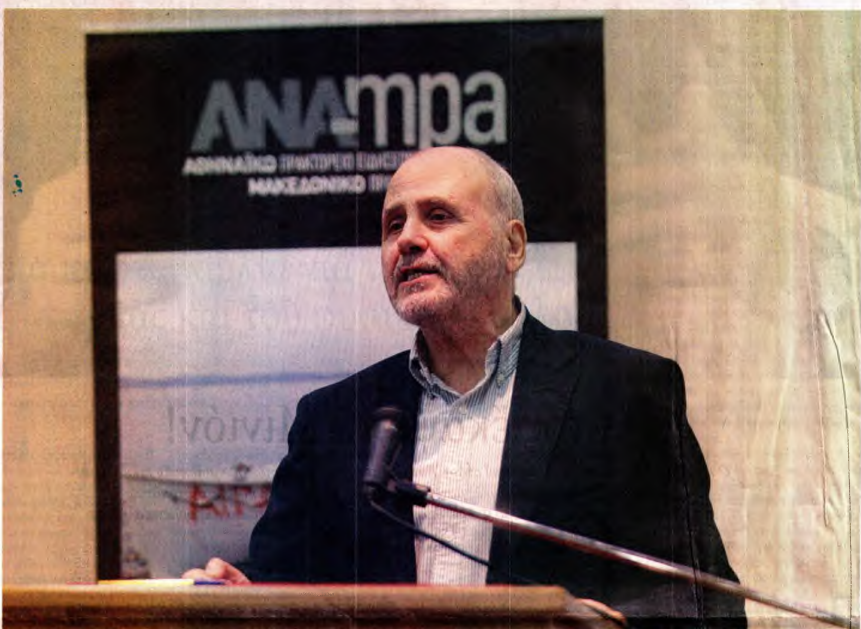
Γιατί ή ιστορία ενός λαού δέν είναι μία ίσια γραμμή. Έχει σκαμναβεβόματα. Όπως και ή ζωή μας. Και τά λάθη δέν πρέπει νά επαναλαμβάνονται. Για νά συμβεί όμως αυτό, όφείλουμε νά γνωρίζουμε τίς αιτίες, αλλά και τούς ύπαιτιους μιάς καταστροφής.

■ **Πιστεύετε ότι ό έρωτας και ή άγάπη νά νικούν όλα;**
Δέν ξέρω άν τά νικούν όλα, όμως είναι τό έφαύτηριο, μία θεορτική και άόμαστη δύναμη, μία μέ οδηγεί νά ξεπεράσουμε τίς δυσχέρειες τής ζωής. Άμα έρωτεύεται και άγάπη, ισχυροποιείται, γιγαντώνεται. Όλα τ' άλλα σού φαίνονται άσημαντα και μισομιά.

■ **Η Αθήνα τού τότε... Τι χρόνια είχε; Πιστεύετε ότι σήμερα έχουμε συνάδην σάν κοινωνία από όλα έκείνα τό δεινά;**

Η Αθήνα τής γερμανικής κατοχής ήταν μία θλιβερή και πένθημη περίοδος, γιατί ή νάσιτική θρημοδία είχε φτάσει στό άπόγειό τής. Ο περφηνος λαός μας στανάζε κάτω από τή μπότα τής τριπλής κατοχής, γερμανικής, ιταλικής και βουλγαρικής, αλλά και από μία κυβέρνηση δοσιλογών, πού πύστερο φροντίζε τά συμφέροντα τών κατακτητών παρά τών υπήκων τής. Αθήνα και Πειραιάς, πόλεις παραδωμένες στον μού και τίς αρρώστιες, πλήθοναν άκριβή τίς νάσιτικές άγρότητες και μετατρέπονταν σ' ένα γιγάντιο τάφο μέ ριζάδες κεκφόρες. Παράλληλα, κοκκουκόφορα και μαυρογορτές, άποτέλειωναν ό,τι άντιστεκάναν.

■ **Έχετε τιμηθεί από τήν ελληνική κυβέρνηση μέ τό άνότατο παράσημο τού Τάγματος τών Ιπποτών τής Οράγγης-Νάσσαο. Θέλετε νά μας πείτε γιά αινή τήν τιμή;**

«Τό βιβλίό άποτελεί μία σούπερ ύπερτροφή τού έγκεφάλου μας»

τό καθένα τους έχει τή δική του άξία. Άν μου βρείτε γονιό, πού ξεχωρίζει κάποιο από τά παιδιά του, τότε θά σάς πού από όλα τά βιβλία μου μ' άρέσει περισσότερο!

■ **Τι προφέρει τό διάβασμα στους άνθρώπους; Πόσο καλύτερο ή γινώσκων άν όλοι τό άγαπούσαμε;**

Τό βιβλίό άποτελεί μία σούπερ ύπερτροφή τού έγκεφάλου μας. Έκτός από τήν όξυνσή του, μέ προσφοδετέ μέ γνώσεις. Όλα μου τά μυθιστορήματα είναι ιστορικά. Μέσα στήν ιστορία και τά πραγματικά γεγονότα μιάς έποχής, τοποθετό τόν μύθο πού δημιουργό.

■ **Ταυτίζετε μέ πρόσωπα από τούς ήρωες τών βιβλίων σας;**

Πάντα ένας συγγραφέας, πιστεύω, γράφει μέ βάσει τά προσωπικά δεδομένα και τίς έμπειρίες του. Μέσα σ' αυτές, ήβλημένα ή άθελητα, παρεισφορούν και προσωπικά βιώματα. Ο συγγραφέας δέν μπορεί νά είναι άποκομμένος από τά προσωπικά του συμβάντα. Όπου παρτάει στήν μύθο πού δημιουργεί, σπάρχωνο τό συγγραφέα του χέρι πός τά έκει. Σε μένα τούλάχιστον συμβάντα.

■ **Θά επιστρέψατε στήν πολιτική;**

Τι τό θέλετε αυτό τό ερώτημα; Η πολιτική είναι έρωτας. Άν σέ άπογοητεύσει μία γυναίκα μένει άδρανής, μέχρι κάποια άλλη νά σέ γοητεύσει. Κι έμένα μέ γοητεύσε ή συγγραφή.

■ **Μέ ποιόν τρόπο μνησθήκατε στό γράψιμο;**
Είναι ιστορία όλόκληρη. Όταν τήν περίοδο 1993 έξίξαν

τήν Κυβέρνηση τής Νέας Δημοκρατίας κι έγιναν άκογες, παρά τό γεγονός ότι μέχρι τό 2004 πού έπανεκέχτηκα, εκλεγόμουν πρώτος σέ σταυρούς προτίμησης στό νομό Λέσβου, δέν έπαυνο στό κοινοβούλιο, λέω τό άθλο μου εκλογικό νημο «Περι Έξομάλιντης», ό δεύτερο κόμμα δέν έξέλεσε βουλευτή. Τό πρώτο όνομα είναι τό τρίτο. Ήμουν μοδική περίπτωση σέ όλη αν επικράτεια, πού γιά τρείςτεταρίες, πρώτος στό νάό σέ ψήφους δέν εκλεγόταν. Έτσι, στά χρόνια αυτά, στράφηκα στή συγγραφή. Οδών κακόν άμυγές καλοδ.

■ **Άν θρυσκόσασταν σέ μί συνθήκη άποκ ή πρόσβαση καρμάντινα, λόγω τής παιδικίας, ποιό βιβλίό (όχι μόνο άπό σας) θά διαβάσετε; γιά νά θραπευέστε, γιά νά ταξιδέψετε;**

Πολλά είναι τά άγαπημένια βιβλία, ντόπιον και ξένο συγγραφέων. Άλατρεω πού τούς παλιούς τόν Μυθρήλη, τόν Βενεζή, τόν Έλύτ, τόν Πανελήνο πού γνωρσια προσοικία. Καθώς και ρκετός άπό τούς συγγραφέους, όμως δέν θά πού όνομα μιν παραλείπω κάποιον άθελά μου. Υπάρχουν πολλά άξιώλοιο.

■ **Άγαπούσατε άνέκαθεν τήν τορία; Και ως παιδί;**

Η ιστορία πάντα μέ γοητεύε. Μως ή έρευνα γιά τό γρημιο τών βιβλίων μου, μ' έκαν νά τήν μελετήσω πού πολύ και νά τήν άγαπήσω.

■ **Πιστεύετε ότι έτσι όπως δάσκαται ή ιστορία, αλλά και ή λογοτεχνία στά σχολία, είναι χρήσιμα; Δίνον τό ποσό μήνυμα;**

Απ' ό,τι μπορώ νά ξέρω μών όχι. Τό μάθημα τής ιστορίας σήμερα είναι παροπλισμένη ύπόθεση. Άλλάζου οι καιροί και οι προτεραιότητες.

■ **Τι θά άλλαζατε στήν πολιτική στήν παιδεία;**

«Γιά νά γυρίσει ό ήρωας θέλει δολαμύ πολλή», λέει ό συμπατριώτης μου Έλύτης. Συνας θέλει και πολλή κουβέντα. Έχω τίς άπόψεις μου, ός ροβήμι πός άπαντώντας έπιγραμματικά όα ενήσιο τό τεράστιο αυτό θέμα πού θέτετε.

Αποτελεί μία ανεγνώριση τής έλαχίστης συμβολής μου στήν ανάπτυξη τών σχέσεων τών δύο λαών, στά πλαίσια τής ΕΟΚ. Υπήρξα πρόεδρος γιά τριάντα χρόνια τής Ούλλανδίας, στό Βόρειο Αιγίο.

■ **Ποιό από τά βιβλία σας είναι τό «χαλιδεμένο» σας και γιατί;**
Δύσκολη έρώτηση γιατί όλα μου τά βιβλία γράθηκαν μέ κόπο και πολλή έρευνα. Στά μάτια μου, ός συγγραφέας,

Έχω πολλά βιώματα άπ' τούς κατατρεγμένους τού 1'22

■ **Θά επιστρέψατε στή γενετήρα σας τή Μυτιλήνη; Τι μνήμες έχετε από τό τόσο όμορφο και παρεξήγημένο νησί τού Σπατή Μυτιληνή και τής Παναγιάς τής Γοργόννας;**
Ουδέποτε εγκατέλεινα τό νησί. Έκει είναι τό σπίτι και οι φίλοι μου. Κάποιες ύποχρεώσεις μέ άναγκάζουν νά μοιράζω τόν χρόνο μου μέ Αθήνα. Ένα τόσο όμορφο νησί δέν εγκαταλείπεται. Μοιράζει κουλτούρα. Σχετικά μέ τήν άναφορά σας στήν

Μυτιλήνη έχω έξαιρετικές μνήμες. Είχα τήν τύχη τών γοναρίσος, σέ μία επίσκεψη τού στο πατριό μου στή Μυτιλήνη. Τελειοφοιτός μαθητής τού Γυμνασίου άκόμα. Μέ γοητεύσε ή προσωπικότητά του. Έκτοτε διάβασα όλα του τά βιβλία. Και βέβαιον ήταν ό «Παναγιά Γοργόννας» τό τρίτο του μεγάλο μυθιστόρημα μετά τή «Ζωή εν τάφω». Αυτό όμως πού διάβασα και ξαναδιάβασα είναι «Η δασκάλα μέ τό χρυσό μάτι».

Ασύγκριτος στίς περιγραφές του.
■ **Πόσες νυχές ξεβράζοναί στή Σάα Σουκαμιάς... Ποιά ή άποψη σας γιά τούς πρόσφυες, καταστραφή, στήν όποία και έμείς οι Έλλην υπήρξαμε;**
Έχω πολλά βιώματα άπ' τούς κατατρεγμένους τού 1922 κι έχω μία ύψαιτερη εύσθησιστος πρόσοψης. Ύψαιτερη διαφορά, πός τότεσαν Έλληνες και τώρα άλλοθενείς, δέν υπήρξ'Ανθρώποι τότε, άνθρώποι και τώρα. ▲▼